

Wil van Soest: ‘Ouderen zijn niet het probleem, maar de oplossing in deze wooncrisis’

Het Parool - tekst David Hielkema, beeld Sophie Saddington - 2 maart 2022

Wil van Soest (85) gaat de strijd aan voor een derde termijn als raadslid in de Amsterdamse Stopera. Of ze niet te oud wordt? ‘Ze mochten willen dat ze allemaal zo scherp en bij de tijd zijn als ik op deze leeftijd.’

Op witte sneakers loopt Wil van Soest (85) in versnelde pas naar haar auto, waar ze de oranje laadkabel uit haar Mitsubishi Outlander trekt. “Hybride, hè,” zegt ze erbij. Ze pakt het campagnemateriaal van de Partij van de Ouderen en legt het in de achterbak. “Ik rijd nog steeds lekker met mijn eigen auto naar Italië. Gardameer, al vijftig jaar. Dan wil ik even niks meer van de politiek weten.”

Wil van Soest : ‘Ik hoop het nog vier jaar vol te houden.

Politiek is buiten de vakantie een dagelijkse bezigheid voor een van Nederlands oudste raadsleden. Dat doet ze in de Provinciale Staten Noord-Holland als Statenlid en na 16 maart 2022 wil ze voor haar derde termijn als Amsterdams raadslid gaan. “Ik hoop het nog vier jaar vol te houden. Energie genoeg. Maar je weet nooit hoe het met je gezondheid gaat lopen.”

Kritiek is er ook op haar leeftijd. Regelmatig krijgt Van Soest te horen dat ze niet zo scherp is tijdens debatten. Dat ze de argumenten herhaalt. “Laat lekker anlullen,” zegt ze hard lachend. “Ze mochten willen dat ze allemaal zo scherp en bij de tijd zijn als ik op deze leeftijd. Het ontbreekt me niet aan zelfvertrouwen, hoor.”

Op één zetel in de peilingen

In de auto rijdt ze vanuit haar seniorenflat naar het vijf minuten verder gelegen Zonneplein – het hart van Tuindorp in haar Amsterdam-Noord, waar Van Soest al ruim 35 jaar woont en een groot deel van haar achterban zit. Volgens de peilingen gaat het raadslid ook deze verkiezingen weer een zetel halen. De concurrentie van 50Plus of in Noord populaire partijen als JA21 of Forum vreest ze niet. “Ben je mal.”

Al rijdend vertelt Van Soest over de ouderen voor wie ze gratis de belastingaangifte doet, zolang ze er maar een stem voor terugkrijgt. Of het Zuid-Amerikaanse toestanden in Tuindorp zijn? Van Soest vindt van niet. “Je moet wat, hè, om mensen aan je te binden.”

Eenmaal de auto soepel ingeparkeerd wijst ze naar het Zonnehuis. Dat stond jarenlang leeg. Van Soest pleitte in de raad ervoor om het te gebruiken als huisvesting voor ouderen, maar kon niet op politieke steun rekenen. Ze wil ook dat kantoorpanden worden omgebouwd tot kleinschalige verzorgingstehuizen.

Ouderen in kleinere appartementen zetten zorgt ervoor dat er woningen vrijkomen voor gezinnen. Van Soest: “Dan kunnen ouderen daar zelfstandig wonen in plaats van in hun grote huizen. Vinden ze ook gezellig, als ze maar autonoom kunnen wonen en het kleinschalig is. Ze willen wel verhuizen, maar het moet tegen een redelijke huurprijs zonder financiële gevolgen voor hun AOW. Ouderen zijn niet het probleem, maar de oplossing in deze wooncrisis.”

Het is een geluid dat Van Soest tijdens commissie- en raadsdebatten met regelmaat ook laat horen, maar ze krijgt weinig steun van andere partijen. Met die ene zetel is de invloed ook beperkt. Of ze het erg vindt dat weinig moties erdoorheen komen? “Het interesseert me eigenlijk niet zo gek veel wat ik bereik. Het gaat erom dat mensen van mij een stem in de politiek krijgen.”

Wil van Soest op bezoek bij Carla's Look op het Zonneplein in Amsterdam-Noord.

Manhattan aan het IJ

Van het Zonneplein rijdt ze naar de NDSM-werf. Eerst langs het groentewinkeltje, de fietsenwinkel en veel lege winkels. “Al dat grut, de middenstand, gaat weg. Moeten we iets aan doen.”

De kleine arbeiderswoningen trekken voorbij. “Dit zijn allemaal noodwoningen geweest, hè. Toen ik hier in de jaren negentig in de deelraad zat, wilde ze heel Tuindorp slopen en hoogbouw neerzetten. Nou, dat hebben ze geweten. Dat is het geheugen dat veel raadsleden vaak niet hebben.”

Richting de Noorder IJplas, waar een woonwagenkamp staat – het Europese Hof laatst heeft onlangs besloten dat gemeenten verplicht zijn de bewoners woonruimte te geven. Van Soest met verheven stem: “Daar komt geen donder van terecht. Wij gaan hier vragen over stellen. Plus dat we nu al dat gezeur krijgen met al die windmolens die ze hier neer willen gooien.”

Tegen de energietransitie is ze niet, maar zolang het niet bewezen is wat de gezondheidsrisico's zijn, zal ze zich ertegen verzetten. Bovendien: “Als je van de transitiegelden windmolenfabrikanten gaat subsidiëren, terwijl je daarvoor ook woningen had kunnen isoleren, vind ik dat een verkeerde keuze.”

Ze rijdt langs de nieuwe woningen op NDSM. Anekdoten over vroeger. Toen in Noord mensen geen groente of fruit mochten kweken in hun tuintje vanwege de vervuilde grond. “Nou, je ziet wat er nu wel kan. Twintig jaar geleden mocht je nog geen schop in de grond stoppen. Dit worden nu allemaal woningen. Ze hebben een schitterend uitzicht, maar wat denk je dat het gaat kosten? Dat is alleen maar voor de happy few, hoor. Niet voor de Amsterdammers. Manhattan aan het IJ.”

‘Power to mevrouw Van Soest’

Haar vijf kinderen en dertien kleinkinderen komen even ter sprake. Of ze nooit vragen of ze wat minder moet werken. “Nee, ze moeten een afspraak maken als ze willen komen,” zegt ze met een lach. “Nee, mijn kinderen en kleinkinderen gaan voor, hoor. Ik maak daar tijd voor vrij.” Even blijft ze stil. “Ik had vijf kinderen. Mijn oudste dochter is overleden.” Van Soest slikt.

De laatste stop is het bedrijventerrein op de Klaprozenweg. De gemeente wil ook hier woningen bouwen. Woonwinkel Driehoek moet na 75 jaar de plek verlaten. “Maar waar moet de man naartoe? Hij heeft geen goed alternatief gekregen. Helemaal niks. Ik heb het idee dat de regie weg is uit Amsterdam.”

Ze stapt naar binnen bij haar garage Appie & Sen, een andere gedupeerde. De eigenaar zegt vermoeid te zijn vanwege de strijd die hij sinds 2016 voert. Van Soest helpt ze al een paar jaar en heeft onlangs een Wob-verzoek ingediend om ‘te weten te komen’ wat de gemeente voor deze mensen heeft gedaan.

De ondernemers hebben ook in de commissie ingesproken. Heeft Van Soest geregeld. De zoon van de eigenaar bedankt haar bij het afscheid. Hij zegt zich écht gehoord te voelen door ‘Wil’. De jongen benadrukt nog maar even dat hij op haar zal stemmen. “Power to mevrouw Van Soest.”